

Dan som fan

Endnu et
murstensbind
markerer 10-året
for Turèlls død.
Denne gang
gælder det Medie-
montagerne

Kulturjournalistik

Af TORBEN BILLE

Dan Turèll drømte det meste af sit alt for korte liv om at blive popstjerne. Og på sit eget bredspektrede felt blev han det. Derfor ville udgivelsesmængden omkring og markeringen af 10-året for hans død både have udfordret hans iboende blufærdighed og kildret hans forfængelighed.

Dan Turèll har ikke forladt bygningen. Bliver det ved på denne måde, ender han som en mellemting mellem Elvis Presley og H.C. Andersen. I levende live nåede han at udgive 87 bøger plus et par vinylplader. Siden 1993 er der kommet yderligere et halvt hundrede bøger af og om Turèll, inklusive de genudgivelser, der nærmest virker selvforstærkende på et tilsyneladende umætteligt marked.

Medie-Montager - Greatest Hits er ret beset også en genudgivelse, men en tiltrængt sådan.

Sideløbende med dagsproduktionen som Onkel Danny og digtene, som flest læste om, skrev Turèll om

sine helte. Og gjorde det bl.a. i mere eller mindre obskure tidsskrifter som f.eks. MM - ofte gratis. Han var fan. Og det er denne kærlighed til stoffet parret med en analytisk tilbedelse, som Klaus Lynggaard fint eksponerer i dette udvalg, der bygger på de små sort-hvide bøger, som i sin tid kom på Turèll-vennen Asger Schnacks forlag Swing.

575 sider er nok i overkant. Ikke alt Turèll rørte ved, blev til guld, og mængden af ord hang ganske enkelt sammen med den Turèllske opfattelse af sin metier. Han arbejdede, når han skrev og skrev, når han arbejdede. Han trak vejret gennem ordene.

Dette nye udvalg glimrer især ved sin (gen)opdagelse af nogle af de artikler, hvor Turèll ikke følger det mainstreamspor, han selv anlagde, men går lidt ud i kanterne, som i »Klippeboring,« de bevægende billeder af Ezra Pound. I Pounds poetik finder Turèll gode gammeldags husråd, som han selv efterlevede: »Poesi drejer sig om klarhed, præcision. Om at holde sit værktøj i orden.«

Det gør man, som enhver håndværker vil vide, kun ved at bruge det igen og igen. Det gjorde Turèll. I dag, med bl.a. Bo Green Jensen in mente, virker Turèlls artikler om alt fra Sherlock Holmes over Carl Barks til James Dean ikke så blivende, som de forekom, da vi slugte dem i en periode, hvor æstetik var et uglestet stedbarn i en pseudo-ideologisk virkelighed, men de er fulde af forelskelse. Og underfundighed. For lystlæsere.

Og så bekræfter bogen, at Turèll er den bedste rockanmelder, vi *aldrig* fik, selv om - eller måske fordi - jazzen stod hans hjerte nærmest! Dan swinger stadig, gør han.

tobi@information.dk

■ *Dan Turèll: Medie-Montager - Greatest Hits. Udvalgt og med indfølt forord af Klaus Lynggaard. Omslag: Peder Bundgaard. 575 s., 379 kr. Borgen. Udkommer i morgen*